

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον ἐδ. Ἐρμού—264

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς Ἀθηναϊκῆς δίδεται δωρεὰν
χρωματισμένη εἰκὼν τῆς ὥρας Βερείας.

Ἡ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΧΑΙΡΕ ΓΕΝΕΘΑΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΝΕΑΕ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πανηγυρίζομεν σήμερον τὴν ἐγδοξοτάτην πασῶν τῶν
ἡμερῶν τοῦ ἔθνικοῦ ἡμῶν βίου. Σήμερον ἐν τοῖς Οὐρα-
νοῖς διπλοῦν τελεῖται μυστήριον. Τῶν οὐρανῶν ἡ κί-
ονία ἀλήθεια ἐνδύεται σάρκα καὶ ὅσα καὶ κατέρχεται
ἐπὶ τῆς γῆς μορφήν φέρουσα ἀνθρώπου ὅπως λυτρώσῃ
τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τοῦ πυκνοῦ ἐρέβους τῆς δουλείας
καὶ τοῦ ψεύδους· ἐπὶ δὲ τῶν ἱερῶν τῆς Ἑλλάδος ὄρεων
ὑφύεται τὸ ἱερὸν λάβαρον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γέ-
νουσ· Σωτηρία τοῦ κόσμου καὶ ἀπολύτρωσις τῆς μη-
τρὸς καὶ δεσποίνης τοῦ κόσμου Ἑλλάδος, εἶναι τὸ δι-
πλοῦν μυστήριον ὅπερ σήμερον τελεῖται.

Διώνων δάκρυ καὶ αἷμα ἀρνέει τὴν πικρὰν κοίτην
τοῦ καὶ χύνεται μετ' ἀρρώδους μανίας κατὰ τοῦ πο-
νηροῦ τῆς μαρτυρικῆς ταύτης γῆς δαίμονος καὶ πνί-
γει αὐτὸν ἐν τῷ κύματι τῆς ὀδύνης. Τὸν πνίγει μα-
ταίως δ' ὁ κόσμος πιστεύει ὅτι ἔχει δαίμονος εἰσέτι
ζῶν ἢ ὅτι δύναται πάλιν ἀπὸ δαίμονος εἰς ἀγγελον
να μεταβληθῇ. Τὸν ἐπνίξεν ἡ Ἑλλάς; ἡ μικρὰ, ὡς
τὸν ὄφιν τὸν πονηρὸν ἐπνίξαν τοῦ Ἡρακλέους κηπιῦ,
οἱ δάκτυλοι καὶ ἀπὸ τῶν χρόνων ἐκείνων βουχᾶται
ὁ ἀλάστορ δαίμων τοῦ αἰωνίου θανάτου τὸν ἀπαίσιον
βουχθήμον. Ἡ Εὐρώπη πλάσασα μικρὰν Ἑλλάδα καὶ
ἀφίσσασα παρὰ τὰ πλεῦρα αὐτῆς τὴν πληγωθεῖσαν τί-
γριν ἐπλήρωσε μετὰ παρέλευσιν μιᾶς γενεᾶς δι' αἰ-
ματός καὶ χρυσοῦ τὸ σφάλμα αὐτῆς, καὶ ἤδη πρὸς ἐ-
πανόρθωσιν τοῦ πολιτικοῦ ἐκείνου σφάλματος πρέπει
νὰ χύσῃ αἷμα καὶ χρυσὸν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐλευθε-
ρῶσα ἀπὸ τῆς ζωντανῆς τοῦ κόσμου πανώλους, τῆς

καθιστώσης χλεύην τὸν πολιτισμὸν τοῦ αἰῶνος τούτου
τῶν φάτων καὶ ἐλευθεριῶν.

Ἦτο μικρὰ καὶ ἀδύνατος ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ὁ ἀγὼν
αὐτῆς ἦτο μέγας, ἦτον ἀγὼν ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας καὶ
τοῦ Δικαίου, ἡ δὲ νίκη τῆς ἦτο βεβαία. Ἐάν ἦττάτο
ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸν ἐνδοξόν ἐκεῖνον ἀγῶνα, ἤθελε
μετ' αὐτῆς ἠττηθῆ ἡ ἀνθρωπότης καὶ ὁ ἀνθρωπισμός,
ἤθελε σκοτισθῆ τὸ κόσμον ἡ διάνοια καὶ ἤθελεν ἴσως
πιστεύσει, ὅτι τὸ Ψεῦδος καὶ ἡ Ἄδικία δύνανται νὰ
ὑπερσχύσῃ καὶ τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης.
Καὶ ἐάν ἐπὶ μίαν μόνην ἡμέραν ἐπίστρεψαι τοῦτο ὁ κό-
σμος, ἀνυπολόγιστον ἤθελεν ὑποστῆ ζῆμιαν.

Ἦτο ἡ Ἑλλάς μικρὰ καὶ ἀφανῆς μόλις ζῶσα ὑπὸ
τὴν τέφραν τῆς δουλείας. Οἱ ξένοι, λουόμενοι εἰς τὰ
διαυγῆ νάματα τοῦ καλλιρροῦ βέθρου τῆς πολιᾶς ἡ-
μῶν μητρὸς ἀσκεπεῖς προσήρχοντο εἰς αὐτὴν καὶ εὐ-
λαβῶς ἔκλινον τὸ γόνυ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους τῆς, ὡς
ὁ προσερχόμενος εἰς θεῖον τέμενος. Ἀλλὰ περὶ ἐαυ-
τοῦς ἔβλεπον ὡχρὰ φάσματα, κόπτοντὰ τὴν κεφαλὴν
ταπεινὴν πρὸ τοῦ δαίμονος τῆς Ἑλλάδος. Κατησπά-
ζοντο τὸ ἱερὸν τῆς γῆμα, ἀλλ' ἐθρήνον ἐπὶ τῇ ἀπω-
λείᾳ τῶν τέκνων τῆς· δὲν ἐπίστευον ὅτι ἤθελόν ποτε
ὀρθῶθαι τὰ κυρτωμένα ἐκεῖνα στῆθῃ, δὲν ἐπίστευον οὐ-
τε φίλος οὔτε ἐχθρὸς, ὅτι με ὑψηλὸν μέτωπον ἠέλο-
μεν ἀτενίσαι τὸν Πατέρα τῶν οὐρανῶν, οὔτε ὅτι με
δάκρυ χαρᾶς καὶ ἐλπίδος ἠθέλομέν ποτε ποτίσει τὴν
γῆν· ἀλλ' ἡ ἀτέρμων νύξ ἐτελείωσε καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ
νέα ζῶσις, ἐστεψε τὰ λευκὰ ὑψίκομα κάρηνα τοῦ Ὀ-
λύμποῦ καὶ ἐφώτισε τὰς Ἑλληνικὰς θηράδας καὶ με
τὰ πρῶτον εὐαθινὸν τῆς ἀπὸ νότος ἀσμα ὀρθῶθαι ἡ Ἑλλάς
ὡς κρῖνος τῆς αὐγῆς ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀτελέχους· νύμφη
ὥραία τῆς Μεσογείου, ἐτεμμένη μετ' ὁ μείδιμα τῆς
Ἀθανασίας, ὡς εἰ ποτὲ μετ' εἶχον γνωρίσει τάφον τὰ σε-
πτὰ αὐτῆς μέλη, ὡς εἰ ὑπῆρξεν δι' αὐτὴν ὄνειρα πι-
κρὰ τῆς μακρᾶς δουλείας τῆς αἰ· ἡμέραι· Θάμβος κα·

ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ο βασιλεύς τής Ιταλίας Ουμβέρτος, είναι δευτερότοκον τέκνον του Βικτωρος Έμμανουήλ, γεννηθείς τον

λέως Ουμβέρτου, εις το μέγα ιταλικόν βασίλειον. Ο Βικτωρ Έμμανουήλ, ανεκνήρυθη βασιλεύς τής Ιταλίας τον Μάρτιον 1861. Σύνολος ο πληθυσμός του βασιλείου ανέρχεται εις 27 εκατομμύρια, πρόσδοον 1,325,000,600 φράγκα, εθνικόν δέ χρέος 10,500,

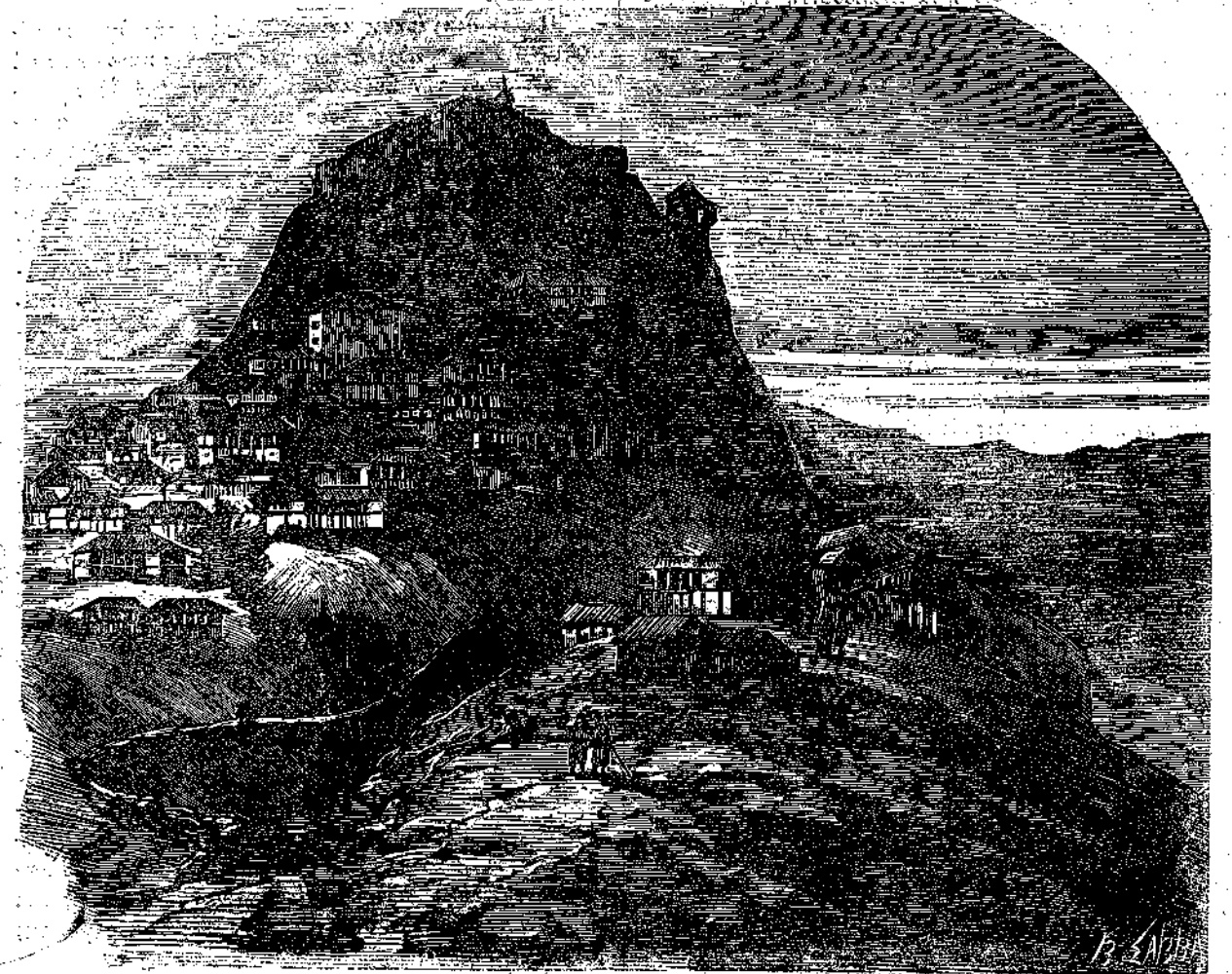
Μάρτιον του 1844. Η μήτηρ αυτού είναι η Αργιδούκισσα Αδελφί τής Κροατίας. Η οικογένεια αυτού ήλθεν επί του θρόνου τῷ 1831. Το μικρόν βασίλειον τής Σαρδινίας, ανεκτήθη υπό του πατρός του βασι-

000,000 φρ. — Ο βασιλεύς Ουμβέρτος, έδωκε τον όρκον τής πίστεις εις το σύνταγμα ενώπιον τής Βουλής και τής Γερουσίας τῇ 7η του απεθόντος Ια- νουαρίου.

ΤΑ ΔΗΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Και τοι άπασα ή ανθρωπότης υπόκειται τόν θά- νατον και κατά πάσαν στιγμήν ή ζωή και ο θά- νατος έρχουσι περί τής κυριαρχίας ή ζωής ή θανάτου εν ειρήνη και ο θάνατος τής ζωής εν πολέμω. Έκατοντάδες χιλιάδων απάλεσθησαν κατά τον άρτιλήξαντα Ρωσοτουρκικόν πόλεμον εν τῷ πεδίω τής μάχης, πλείοτερι δέ εκ τῶν κακουχών και έτι πλείοτερον πάντων εκ τῶν συνεπειών ήθελθησάν- νης, τής επιδημίας, τής ήλικής καταπτώσεως και

γονείς, ενθ' εν πολέμω οι γόνει, θάπτουσι τά τέκνα. Ναι, ή Ραχήλ κλαίει τά τέκνα αυτής, μή θέλουσα να παραγορηθη, διότι δεν υπάρχουσι πλέον. Αλλά ο θάνατος δεν είναι το μέγιστον των εκ- του πολέμου κακών, καθότι ο αιφνιδιας αποθνήσκων (μη λαμβανόμενων υπό όφιν των φησικευτικών δοξα- σιών), δύναται να θεωρηθη, εύτυχης, απαλασόμενος αυτα πῶν συνεπειών χρονίου νοσήματος και τής πικρίας του αποθνήσκειν κατά βαθμούς, αλλά μέγιστον κακόν είναι ή κατάπτχης των νομίμων τής καρδίας αισθημά- των. Η θέα λογικῶ πλάσματος πνέοντος τά λείψανα,

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΧΩΡΑ ΤΟΥ ΔΑΜΟΚΟΥ

της εγκαταλείψας γυναίκων, παιδιών και γέροντων απροστατευτων. Ο πόλεμος είναι τῷ έρωτι ή μῦλλον το παιγνιον και ο θραυχος του θανάτου και κυριάται δια το μέγεθος των κατακτήσεων και τον πλούτον των λα- ρύων. Εν ειρήνη ο θάνατος είναι κύριος των ασθενών και προσβεβηκότων και των νηπίων, αλλ' εν τῷ πεδίω τής μάχης γίνεται κύριος των νέων, των ερωστων και εν γενει των ισχυρών, και κατά το λέγειν των αρχικών πατήτων, εν ειρήνη τά τέκνα θάπτουσι τους

είτε ξένου είτε έθρου συγκινει την καρδιαν ήμῶν, δι- εγειρει την συμπάθειαν και επιβάλλει ήμιν δυσίας. Κατά τας στιγμάς ταύτας αναπολούμεν τον σεθα- σμόν ον οφείλομεν τῇ ανθρωπότητι εν γενει και θα- κρούμεν δια την γενομένην απώλειαν, αλλ' εν τῇ μά- χη πάν ίχθος τρυφερού αισθήματος εκμηδενίζεται και ή καρδια πληρογται φόβου βλέπομεν τους πληγωμέ- νους, καλύπτοντας το έδαφος και ακρωμέθα των αιμογών αιτινες πληροδσι τῆς άπμοσφαίραν, αλλ' αντί ευπλαγγίας προθιδμεν άδιαφοριαν, διότι σκληρον

Ο ελέφας δύναται ικανήν ἀπόστασιν νά φθάσῃ διὰ τῆς προβοσκίδος του· τούτο δὲ εἶναι ἀναγκαῖον διότι ἔχει βροχυτάτον λαϊμόν. Δὲν ἠδύνατο νά φθάσῃ τὴν τροφήν του ἀνευ μακρᾶς προβοσκίδος, τὴν ὁποίαν στρέφει κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις μετὰ θαυμασίας εὐκιμφίας. Ὁ Κυβίερος, ὁ πῆγας Γάλλος ἀνατόμος, λέγει ὅτι ὑπὲρ τὰς τριάκοντα χιλιάδας μικρῶν νεύρων ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ.

Βλέπετε ὅτι δύο ὑπάρχουσιν ὅσαι εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς προβοσκίδος. Ἐν κούποις δύναται νά μωζήσῃ ὕδωρ, οὕτω δὲ νά πληρώσῃ τὴν προβοσκίδα του δι' αὐτοῦ. Ἔπειτα δύναται νά στρέψῃ τὴν ἀκρὰν τῆς προβοσκίδος ἐν τῷ στόματι του καὶ νά φέρῃ τὸ ὕδωρ εἰς τὸν λάρουγκα αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐνίοτε μεταχειρίζεται τὸ ὕδωρ ἐν τῇ προβοσκίδι του κατ' ἄλλον τρόπον· τὸ ἐκφυσᾷ διὰ τῆς προβοσκίδος του μετὰ μεγίστης ὀρμῆς. Τούτο πράττει ὅταν θέλῃ νά πλυθῆ, διευθύνων τὴν προβοσκίδα εἰς τοιοῦτον τρόπον ὥστε τὸ ὕδωρ νά χυθῆ ἐπ' αὐτοῦ. Ἐνίοτε ἐκφυσᾷ τὸ ὕδωρ παιδιᾶς χάριν, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων οὕτως οὐδόλωρ εὐαρεστοῦσιν αὐτῶν. Ἰσως ἀνεγνώσατε τὴν ἱστορίαν τοῦ ράπτου ὅστις ἐκένησε τὴν προβοσκίδα ἐλέφαντος διὰ τῆς βελόνης του. Ὁ ελέφας διερχόμενος, ἔθεσε τὴν προβοσκίδα του εἰς τὸ παράθυρον τοῦ ἐργαστηρίου, ἐλπίζων ὅτι ὁ ράπτης δὰ τῷ ἔδιδε νά φάγῃ τι. Ὁργίσθη δὲ διότι ἐκεντήθη, καὶ ἀπεφάσισε νά λυπήσῃ τὸν ἄνθρωπον ὅστις τὸν προσέβαλε. Ἐπιστρέφων διὰ τοῦ ἰδίου μέρους μετὰ τοῦ φύλακος αὐτοῦ, ἔχυσεν ἐπὶ τοῦ ράπτου τὴν προβοσκίδα του πλήρη ἀκαθάρτου ὕδατος τὸ ὅποιον εἶχε λάβει ἐπὶ τούτου.

ΠΟΙΗΜΑ

Ἐργασία τοῦ ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ Ταχυδρομείου. — Ἰκαναὶ ἐπιστολαί, ἐγκυλίαι καὶ ταχυδρομικὰ δευτέρω, διέρχονται ἐτησίως διὰ τῶν ταχυδρομείων ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ, ὥστε νά ἐκταθῶσι, ἐάν τεθῶσιν ἀπὸ ἀκρᾶς εἰς ἀκρὰν, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὸ ἕτερον· εἴτε ἐν στρογγυλοῖς ἀριθμοῖς συνεχῶς ἀπὸ τὰ 240 ἑκατομμύρια ἐτησίως. Εἰς ταῦτα προσθεταὶ 100 ἑκατ. ἐφημερίων. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐπιστολῶν τὸ ἥμισυ ἀποστέλλεται εἰς Γαλλίαν.

— Νέαν μέθοδον ἔχουσιν ἐν Γαλλίᾳ πρὸς διανομὴν τεμαχίων τῆς Γραφῆς. Ἀμαζὰ ἐλαύνεται διὰ τῶν κεντρικῶν πόλεων, ἔχουσα πάντα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τροφήν καὶ ὕπνον καὶ ἱκανήν νά περιλάβῃ 30,000 μικρῶν βιβλίων.

— Ἡ ἐτησία πρόσδοδος τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἀγγλίας εἶναι 180,000,000 φρ. Ἡ Ἑκκλησία ἔχει 16,000 θρησκευτικὰ οἰκοδομήματα, ἐν οἷς 30 καθολικοὺς ναοὺς, 10,000 ἐνοριακοὺς, 31 ἐπισκοπικὰ ἀνάκτορα, καὶ 3,000,000 στρέμματα γῆς, τὸ πλεῖστον ἐν καλῇ καταστάσει πρὸς καλλιέργειαν.

— Λέγεται ὅτι 6,000,000 καθολικῶν, ἐν ταῖς Ἡνωμέναις πολιτείαις εἰσὶ Γερμανοί. Οὗτοι ὑπηρετοῦνται ἀπὸ 1373 ἱερέων.

— Κατάστημα πρακοποιείων ἐν τῇ πόλει Ταυnton τῆς Μασσαχουσέτης κατασκευάζει 50,000,000 πρὸς καθεκαστήν.

— Ὑπολογίζεται ὅτι 60 ἑκατ. ἀνθρωπίνων οἰκογενειῶν πίνουσι κατὰ 500 ἑκατ. πίνουσι τῆσιν 400 ἑκατ. ὅπιον 500 ἑκατ. οἰνόπνευμα ἀπὸ διάφορα εἶδη καὶ 700 ἢ 800 ἑκατ. καπνόν.

— Ἀμοιβὴ 20,000 φρ. προσφέρεται ὑπὲρ τῆς Ἑλβετικῆς Διεθνούς Ὀμιλοποιίας ἐπὶ τῆς Τηρησεως τῆς Κυριακῆς, διὰ τὸ καλλίτερον σύγγραμμα ἐπὶ τῆς ἀναπαύσεως τῆς Κυριακῆς ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ εἰς πρόσωπα ἀσχολούμενα ἐπὶ τῆς διὰ σιδηροδρόμου μεταφορᾶς. Τὸ βιβλίον δεόν νά ᾖ ἐν εἶδει διηγήματος, καὶ νά ἀπαρτῆται ἐκὶ τριακοσίων περὶπου σελίδων. Ἀπειρομείας μανθάνει τις ἀπευθυνόμενος τῷ Αἰδ. W W. Atterbury, γραμματεῖ τῆς ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Κυριακῆς.

— Ἡ δύναμις τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἔχει νῦν ὡς ἔξῃ : ἐνεργὸς στρατὸς, 719,366· ἐφεδρεία τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ 520,982· ἐθνοφυλακὴ 638,782· σύνολον 2,473,866. Ἐν τῷ γαλλικῷ ναυτικῷ ὑπάρχουσι 50 θωρηκτᾶ, καὶ 10 κατασκευάζονται.

— Πάπυρος μέγας, ἑκατὸν τριάκοντα ἐννέα ποδιῶν μήκους καὶ ἑκατῆς καὶ ἡμίσεως δακτύλων πλάτους, εὐρέθη ἐν ἀρχαίῳ τάφῳ τῶν Θηβῶν πρὸ 20 ἐτῶν, πλήρως ἐπιγραφῶν ἀναδιφθησῆς δὲ εὐρέθη περιέχων πλήρῃ ἔκθεσιν τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ραμίσεως Γ' καὶ τῆς καταστάσεως τῶν Θηβῶν πρὸ 3000 ἐτῶν.

— Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν περιέχει 315,000 τόμους. Αἱ ἐφημερίδες ὑπερβαίνουν τοὺς 5,000 τόμους.

— Ἡ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων περιέχει 44,692 τόμους ἐπὶ τῶν γλωσσολογικῶν ἐπιστημῶν, 68,483 ἐπὶ τῆς ἱατρικῆς, 86,744 ἐπὶ τῆς θεολογίας τῶν καθολικῶν, 155,672 ἐπὶ ποιήσεως, 389,402 ἐπὶ τοῦ δικαίου, 441,836 ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ἱστορίας. Τὰ ἐπὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν συγγράμματα εἰσὶ δὲν κατεγράφησαν εἰς κατάλογον.

— Ἐν ἔτει 1800 ὑπῆρχον ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις μόνον 49 βιβλιοθήκαι περιέχουσαι ἐν συνόλῳ 80,000 τόμους. Ὑπάρχουσι νῦν 3682 βιβλιοθήκαι περιέχουσαι ἐν συνόλῳ 13,000,000 τόμους. Εἰς ταύτας δὲν περιλαμβάνονται τὰ ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ κυριακοῖς σχολείοις.

ΑΙΝΙΓΜΑ 5.

Τὸν ἥλιον ἔχω πατέρα
μητέρα μου δὲ τὴν βροχὴν,
ὑψοῦμαι ἀνὰ τοῦ ἀέρα,
οἱ πόδες μου τῦπτουν τὴν γῆν.
Ἐπταχρῶν εἶμι κυκλοῦ μέρος
μισῶ καθαρον οὐρανόν,
κατέρχομαι μᾶλλον τὸ θερον
ὡς ἄγγελος ἐκ τῶν θεῶν.
Ἐν ᾧ σου ἠδύνα τὸ δάμα,
σὺ μ' ἐκλεψας καὶ ἐν αὐτῷ
μὲ ἔθεσας, ἵνα τὸ δάμα
τὴν δρασίμ μᾶλλον κρατῶ.
Ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐν μέσῳ
ἀν κόφης μου τὴν χορσφῆν,
δὰ μ' εὐρῆς, εἰς ὅς τοὺς μύς ἔσω.
ἀν πάλιν μου τὴν κεφαλῆν.
Διγράμματος ἔμεινα θαύμα,
καὶ τώρα ἀν δὲν μ' ἐνωῆς
σοὶ δίδω τὸ δεύτερον γράμμα
δὲ μόνον νά συμβουλεύθῃς.

I. A. ΠΑΡΧΑΡΙΔΗΣ.

ΓΡΙΦΟΣ 1.

1873
Ἀρ. 1849
1854
1876

ΑΔ 1/2 V
Ἐκ τῆς Πύλης Πάρισιον
H. A. Κρανοῦτας.